

'Vrtat, baby, vrtat': Americký boom fosilních paliv hrozí v Evropě propad

P politico.eu/article/drill-baby-drill-americas-fossil-fuel-boom-risks-bust-in-europe

Gabriel Gavin, Ben Lefebvre

19 July 2024

Americké společnosti již plánují odklon od Evropy. | Focke Strangmann/EFE přes EPA

1. Zprávy
2. Energie a klima

Trump i Biden prosazují lukrativní americké obchody s fosilními palivy – což je vzhledem k plánům EU odstavit se od zdroje energie riskantní sázka.

POLITICO^{PRO} Volný článek obvykle vyhrazený pro předplatitele

Trump křičí o fosilních palivech na stopě předvolební kampaně a tento sentiment byl hlavní a středobodem republikánského národního shromáždění tento týden. | Justin Lane/EFE přes EPA

Od Texasu po Pensylvánii je pod zemí něco cennějšího než zlato – a demokraté znepokojení klimatem se toho příliš bojí dotknout.

Totéž platí pro typicky hyperbolický argument Donalda Trumpa o nových ropných a plynových podnicích, který republikáni tento týden vytrubovali, když formálně označili exprezidenta za svého kandidáta do Bílého domu pro rok 2024.

Ve čtvrtěčním projevu na Republikánském národním shromáždění Trump odpálil „nový zelený podvod“ a zdvojnásobil plány na zvýšení produkce fosilních paliv.

Je tu však velký problém: obrovské zásoby fosilních paliv nejsou energií, na které El Dorado závisí ekonomické plány republikánského kandidáta. I za Joea Bidena se Amerika možná už přehnala.

Ještě před rokem to tak nutně nevypadalo. USA získaly nový významný trh v Evropě, když vyměnily ruský plyn za americké dodávky. Někteří Evropané se dokonce začali obávat, že vyměnili přílišné spoléhání na Rusko za přílišné spoléhání na Ameriku, což mělo nákladné důsledky.

Nyní se však Evropa chystá zcela skoncovat se svým návykem na plyn, když se snaží snížit emise oteplování planety. Poptávka po plynu klesá, společnosti nepodepisují dlouhodobé smlouvy o plynu a obnovitelná energie roste. Mezitím politici stále více tlačí na to, aby měli své vlastní dodávky energie pod kontrolou.

Přesto Trump na stopě kampaně křičí „vrtat, děťátko, vrtat“ a sentiment byl v popředí zájmu na letošním Republikánském národním shromáždění, kde platforma strany slibuje „rozpoutat výrobu energie“.

"Největšími producenty jsou státy jako Texas, Pensylvánie a Louisiana - a alespoň některé z nich jsou významnými swingovými státy," řekl Kunro Irié, hostující člen Centra pro strategická a mezinárodní studia ve Washingtonu.

Trumpův plán se soustředí na sázku, že USA mohou vydělat na zahraniční poptávce, pokud roztrhnou zelenou legislativu, masivně rozšíří těžbu na moři a ukončí moratorium uvalené Joe Bidenem na nová vývozní povolení na kapalný zemní plyn (LNG).

I když Biden vyhraje a udrží moratorium, produkce ropy a zemního plynu v USA již dosáhla historických maxim a najímá o 10 procent více zaměstnanců . A v nadcházejících letech bude vývoz LNG stále stoupat, i když nebudou udělena žádná nová povolení.

Ale může se rýsovat hrana útesu.

Zelená

Ruský krok k omezení dodávek plynu do Evropy po invazi na Ukrajinu nevyvolal jen zběsilé hledání alternativních poskytovatelů. To také donutilo Evropskou unii drasticky snížit spotřebu paliva. Od roku 2022 blok každý rok snižoval poptávku o 18–20 procent.

Některé země, jako je Finsko, Dánsko a Litva, snížily svou poptávku prakticky na polovinu, což znamená, že potřebují mnohem méně plynu než kdykoli v nedávné historii, uvádí zpráva Institutu pro energetickou ekonomiku a finanční analýzu. A navzdory problémům s financováním a nerovnoměrné implementaci blok zaznamenal raketový nárůst obnovitelné energie jako součást plánu být uhlíkově neutrální do roku 2050.

"Očekáváme, že poptávka po zemním plynu bude i nadále tempem klesat," řekl Georg Zachmann, vedoucí pracovník ekonomického think-tanku Bruegel. "Vzhledem k tomu, že máme tyto klimatické závazky, očekáváme, že poptávka bude do roku 2030 nižší, do roku 2040 ještě nižší, takže v Evropě nebude dlouhodobá poptávka po plynu."

Několik zemí EU má ambice postupně vyřadit fosilní plyny během příštího desetiletí, ještě před dosažením cíle klimatické neutrality do roku 2050.

Trh kupujícího

Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová v dubnu prohlásila, že Evropa vezme „svůj energetický osud zpět do svých rukou“, když se zavázala, že navzdory klesající poptávce se úředníci mezitím stále snaží vyjednat nejlepší obchody.

"Ve druhé polovině dekády přichází na trh velká vlna nových exportních projektů LNG, většinou z USA a Kataru," řekla. "Tyto projekty zvýší globální dodávky LNG o 50 procent. V důsledku toho se posouváme ze

světa nedostatku plynu do opačného světa, do světa, kde bychom mohli brzy zaznamenat hojnost. To by mohlo přinést výrazně nižší množství plynu." ceny."

Tento nárůst kapacity by mohl znamenat potíže pro ty, kdo chtějí prodávat plyn zmenšujícímu se okruhu zainteresovaných evropských zákazníků. Američtí analytici se léta ptají, proč EU odmítá uzavřít dlouhodobé smlouvy s americkými dodavateli, aby nahradila ztracené ruské dodávky. Nyní to vypadá, že to mohl být prozíravý krok.

"Nemyslím si, že je to náhoda, že tyto smlouvy vůbec neuzavřeli," řekl Tom Marzec-Manser, expert na trhy s plynem v komoditním gigantu ICIS, s tím, že Evropané možná sázejí na to, že ceny budou nadále klesat a poptávat. nadále zmenšovat. "Bezpochyby nebude Evropa největším odběratelem LNG v horizontu 15-20 let."

Podle Marzece-Mansera by Trump ukončení pauzy v povolování vývozu LNG Bidenovy administrativy neznamenal nic, protože „tyto projekty nebudou létat online a jejich plyn téměř jistě nikdy neskončí v Evropě“.

Jděte na východ

Zatímco demokraté a republikáni bojují o to, zda by se měl průmysl fosilních paliv nadále rozšiřovat, americké společnosti již plánují přesun z Evropy.

Společnost Cheniere byla předním americkým dodavatelem LNG do Evropy v letech 2022 a 2023. Její výkonný viceprezident a obchodní ředitel Anatol Feygin pro POLITICO řekl, že nárůst prodeje přes Atlantik „nebyl mistrem loutkovaným americkou vládou nebo Chenierem. je neviditelná ruka trhu, která vysílá cenový signál.“

Podle něj: "Máme asi tři desítky dlouhodobých zákazníků. Zhruba polovina jsou subjekty se sídlem v Evropě. Ale jen velmi málo z nich je v podstatě zapojeno tak, aby šly z bodu A do bodu B."

Nyní řekl: „Asie bude tahounem poptávky po plynu a LNG“, nikoli Evropa.

Americké společnosti již plánují odklon od Evropy. | Focke Strangmann/EFE přes EPA

Podle Michaela Lewise, generálního ředitele Uniperu, největšího německého dovozce plynu, tato flexibilita až dosud skutečně hrála ve prospěch Ameriky.

"Pokud jde o dodávky LNG, Německo má omezené možnosti. Je to proto, že většina vyvážejících zemí chce podepsat dlouhodobé smlouvy pouze na 15 nebo 20 let. To není v souladu s německou

strategií dekarbonizace," řekl. "USA jsou jedním z mála dodavatelů, kteří jsou rovněž připraveni prodávat ve střednědobém horizontu."

To možná dalo americkým firmám lví podíl na trhu, ale je to trh, který by mohl velmi rychle zmizet a nechat americké firmy s dírou, kterou by mohly zacpat jejich rozpočty. Zatímco další americká produkce bude užitečná, pokud bude mít Evropa neočekávané požadavky na energii nebo extrémně chladnou zimu, řekl Jason Bordoff, zakládající ředitel Centra pro globální energetickou politiku na Kolumbijské univerzitě, směr cesty je pryč ze Západu a směrem na Východ.

"Jak obnovitelné zdroje rostou a možná jak Evropa začíná nacházet alternativní zdroje energie, můžete vidět více těchto dodávek, řekněme, směřujících do Asie." Ale vzhledem k tomu, že náklady na dopravu tvoří velký podíl na celkové ceně LNG, se teprve uvidí, zda USA dokážou přesunout svou logistiku z východu na západ při zachování konkurenceschopnosti.

Evropský rezavý pás

Jednou nevýhodou doprovázející snížení poptávky po plynu v Evropě a tím spojené zvýšení cen byl dramatický pokles pro energeticky náročná odvětví.

Podle březnové zprávy Bordoffova centra pro globální energetickou politiku se poptávka po plynu v EU „mezi lednem a prosincem 2022 snížila o přibližně 11 procentních bodů a zůstala v útlumu po celý rok 2023, takže rok skončil přibližně o 13 procentních bodů pod úrovněmi z ledna 2022“.

Nejhůře postižena byla odvětví jako výroba a chemický průmysl, kde došlo k poklesu výroby a propouštění.

David Goldwyn, bývalý úředník na ministerstvu zahraničí a ministerstvu energetiky během prezidentství Baracka Obamy a předseda poradní skupiny pro energetické centrum Atlantic Council Global Energy Center, řekl, že se obrázek může změnit.

"Pro oživení průmyslu v Evropě je hodně pozitivní, což by bylo více plynu," řekl.

Podle evropského energetického analytika Zachmanna však rozhodnutí neleží na Trumpovi a Bidenovi, ale na tom, jaká Evropa z energetické krize vzejde.

„Spousta těžkého průmyslu měla v posledních letech těžké časy," řekl Zachmann. „Ale roste tlak na vytváření kvalifikovaných pracovních míst v oblasti služeb. Nakonec, pokud Evropa nebude vyrábět tolik zemního plynu sama, a musí to přivést zpoza Atlantiku, může dojít k bodu, že se stejně necítí moc moudré zakládat zde průmysl náročná na plyn, jako je výroba hnojiv."

Gabriel Gavin hlásil z Londýna. Ben Lefebvre informoval z Washingtonu. Daniel Wetzel přispěl reportáží z Berlína.